

[Niels Westerby.]

sagt underlige situation — ja, den virker så underlig flydende og klæg — at de forskellige grupper med ganske forskellige motiver stemmer for nøjagtig det samme dagsordensforslag, og det er naturligvis, fordi dagsordenen er forholdsvis intet-sigende, at dette kan finde sted.

Vi kunne hverken stemme for det oprindelige konservative dagsordensforslag, da det kun tog et lille hjørne af det samlede skattereformråde op, og heller ikke for hr. Aksel Larsens ændringsforslag hertil, som også kun tog et enkelt lille hjørne op, men når det nu foreslås, at man skal tage alle problemer op, ja vel, så betyder det i realiteten kun, at folketinget fortsætter sit arbejde med en skattereform. Det mener vi i høj grad man skal, og vi mener, at folketinget skal lægge alle de kræfter i, som det overhovedet kan.

Men når vi lytter til debatten i dag og ser, at resultatet bliver sådan på skattereformrådet, kan vi jo godt sige, at vi er lidt utålmodige i liberalt centrum, vi er sådan ved at tabe tålmodigheden lidt. Nu er vi jo klar over, at det er et parlament, at det er et folketing, og det kræver god opførsel fra medlemmernes side. En gang imellem kan det alligevel have præg af, at være sådan en slags indianerleg eller en slags legen røvere og soldater, og man kommer til at tænke på de film, hvor to raske mænd kan ordne sådan hundredvis af folk eller måske 177 folk, så der kan komme gang i tingene. Det er selvfølgelig kun noget, der lige kan strejfe ens sind, men det er i hvert fald et billede, jeg vil bruge for at understrege, i hvor høj grad vi har tabt tålmodigheden over den mangel på udvikling, der er i sagerne.

Jeg vil gerne takke hr. Poul Hartling for hans bemærkninger om et u-landsudvalg, det kan vi fra liberalt centrums side fuldhjertet støtte. Vi fremsatte i sidste samling et forslag om forøgelse af u-landshjælpen. Vi mener, det er meget vigtigt, at vor u-landshjælp bliver anvendt, så den får de rigtige virkninger, og derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at folketinget får lejlighed til at koncentrere sig om det i et udvalg. Vi giver det vor støtte, og netop nu, hvor finansudvalget har været ude at rejse for at se på forholdene i u-landene, kan det

være, at interessen er stigende, så de synspunkter, vi lagde til grund for u-landshjælpen i sidste samling, vil have større chance for at slå igennem i folketinget i denne samling.

Jeg tror også, det vil være rigtigt at tage hr. Poul Hartlings tanker om tillægspensionen op som et emne i debatten. Jeg tillægger det meget stor betydning, at tillægspensionsordningen her i landet bliver alle omfattende, at der ikke bliver skel imellem de forskellige befolkningsgrupper. Jeg er ganske enig med hr. Poul Hartling heri. Jeg forstår også, at det er regeringens tanke at komme med et lovforslag på dette område. Vi anser det fra liberalt centrum for yderst vigtigt, at der gennemføres en sådan reform, fordi den i nogen grad er et columbusæg. Den vil give større tryghed for de ældre medborgere — det er helt oplagt, og det er det første sigte med en sådan lovgivning — men den vil også give samfundsmagten, staten, en chance for at finansiere mange af de investeringer, som man ellers må lade ligge.

Der er altså et dobbelt sigte med denne lovgivning, og på dette grundlag anser vi det for særlig vigtigt, at den bliver fremmet. Jeg er derimod ikke helt sikker på — og det kunne jeg godt tænke mig at høre den højtærede socialministers mening om — at det er rigtigt at gøre den værdisikret. Det kan naturligvis lyde vældig godt for folk, at de, når de bliver ældre, kan få en værdisikret tillægspension, men det er jo i virkeligheden dem selv, der skal betale. For hvis man får stigende priser eller inflation her i landet og ydelsen skal forhøjes, så vil det stort set blive de samme mennesker, der kommer til at betale det. Derimod kan der være én god grund til ikke at gøre den værdisikret, nemlig den, at når alle mennesker har en tillægspension i vente og de ved, at hvis priserne stiger, så vil denne tillægspension blive mindre værd, vil der blive et motiv for alle borgere i landet til at frygte inflationen, et motiv til også at gøre noget ved den, således at vi kan få sikkerhed for at få noget ud af tillægspensionen. Jeg vil altså gerne sætte et spørgsmålstegn her: er det rigtigt at gøre den værdisikret? Vil det ikke være lettere for os i fremtiden at undgå inflation, hvis alle har en interesse i det? Og hvad er egentlig en sådan værdisikring